

Nr 403.

Av herr Svensson i Stenkyrka, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 31, angående ändringar i grunderna för det statliga stödet till torrlägningsverksamheten m. m.

I propositionen nr 31 föreslår Kungl. Maj:t vissa ändringar i grunderna för det statliga stödet till torrlägningsverksamheten m. m. I propositionen diskuterar chefen för jordbruksdepartementet även lantbruksingenjörernas tjänstgöringsförhållanden. Departementschefen framhåller, att gällande bestämmelser ej torde lägga hinder i vägen för att lantbruksingenjör i samband med ändring i indelningen av lantbruksingenjörsdistrikt förflyttas till annat distrikt. Inte heller föreligger hinder för att lantbruksingenjör, som i mera betydande omfattning är sysselsatt med förrättningar utanför det egna distriktet, jämväl får stationeringsort utanför detta. Enligt departementschefens mening böra de fullmakter, som i fortsättningen kunna komma att utfärdas för ordinarie lantbruksingenjörer, avse lantbruksorganisationen i dess helhet och icke visst lantbruksingenjörsdistrikt. Departementschefen anmärker emellertid i detta sammanhang, att han anser det önskvärt, att varje lantbruksnämnd skall ha en egen lantbruksingenjörsavdelning, förutsatt att arbetsuppgifternas omfattning motiverar detta. Rörande den sistnämnda frågan meddelar departementschefen, att lantbruksstyrelsen föreslagit, att Gotlands län skall upphöra att vara särskilt lantbruksingenjörsdistrikt. Departementschefen tar icke i propositionen ställning till detta förslag utan avser att senare anmäla frågan för Kungl. Maj:t.

Enligt min mening tala starka skäl för att lantbruksingenjörsdistriktet på Gotland bibehålles. På grund av Gotlands avskilda läge är det synnerligen önskvärt, att länet även för framtiden utgör ett eget lantbruksingenjörsdistrikt eller att i varje fall en lantbruksingenjör blir stationerad på Gotland. Arbetsuppgifterna torde, i varje fall på längre sikt, bli så pass omfattande, att de väl motivera behovet av en inom länet stationerad lantbruksingenjör. Skulle i framtiden en dylik befattningshavare icke bli stationerad därstädes, kan man befara, att åtskilliga väl behöfliga torrlägningsföretag icke komma till utförande. Det kan således uppstå avsevärda olägenheter, om en på annan ort bosatt lantbruksingenjör skall utföra förrättningarna beträffande torrlägningsföretag på Gotland.

Med anledning av vad som sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 31 måtte uttala, att Gotland även framdeles skall utgöra ett eget lantbruksingenjörskamratsdistrikt eller att i varje fall en lantbruksingenjör måtte fortfarande bli stationerad på Gotland.

Stockholm den 14 februari 1951.

Per Svensson
i Stenkyrka.